



Doorontwikkeling Huishoudelijke Hulp

Stadskanaal, 16 februari 2016

Inhoud

1.	Inleiding	2
1.1	Leeswijzer	2
2.	Huidige situatie.....	3
2.1	Huidig beleid.....	3
2.3	Jurisprudentie.....	4
2.4	Recente ontwikkelingen	4
2.5	Voor welke termijn geldt het doorontwikkelde beleid	6
3.	Uitgangspunten voor het doorontwikkelen van het beleid	7
4.	Doorontwikkeling Beleid	8
4.1	Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning	9
4.1.1.	Algemene Voorziening	9
4.1.2	Doelgroep voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning	10
4.1.3	Inhoud en omvang van de algemene voorziening	10
4.1.3	Toegang tot de algemene voorziening	13
4.1.4	Kostprijs en eigen bijdrage algemene voorziening.....	14
4.2	Maatwerkvoorziening	17
4.2.1	Welke maatwerkvoorzieningen.....	17
4.2.2	Wanneer een maatwerkvoorziening.....	17
4.2.3	Toegang maatwerkvoorziening	18
4.2.4	Eigen bijdrage maatwerkvoorziening.....	18
4.3	Inkoop en Innovatie.....	19
4.3.1	Inkoop.....	19
4.3.2	Innovatie.....	19
4.4	Communicatie	22
4.5	Uitvoeringsconsequenties.....	22
5.	Financiën	23
5.1	Extra lasten.....	23
5.2	Ontwikkelingen rijksuitkering Wmo	23
5.3	Samenvatting financiële consequenties.....	24
	Bijlage 1: financieel overzicht doorontwikkeling Huishoudelijke Hulp	27
	Bijlage 2: Overzicht voorzieningen Huishoudelijke Ondersteuning	29
		29

1. Inleiding

Ingegeven door onze visie dat mensen zo veel als mogelijk zelf verantwoordelijk zijn voor een schoon en leefbaar huis en onder druk van de bezuinigingen, is in 2014 besloten om vanaf 1 januari 2015 de lichtste vorm van huishoudelijke hulp (het schoonmaakwerk) niet meer te verstrekken onder de Wmo, maar over te laten aan de particuliere markt. Destijds leek dit in overeenstemming met de Wmo 2015. Voor mensen die dit niet kunnen betalen is er een financieel vangnet ingericht en voor mensen zonder regie bleef een maatwerkvoorziening beschikbaar. De beëindigingsbesluiten leidden tot bezwaarschriften en een drietal bezwaarden hebben bij de voorzieningenrechter een voorlopige voorziening aangevraagd in afwachting van een besluit op bezwaar. De uitspraak van de voorzieningenrechter (alsmede overige ontwikkelingen in de jurisprudentie) heeft het college doen besluiten om het vastgestelde beleid te gaan doorontwikkelen waarbij de recent ontwikkelde jurisprudentie wordt betrokken.

Deze notitie is de uitwerking van het collegebesluit tot doorontwikkeling van het beleid. We stellen het nieuwe beleid vast in de wetenschap dat zowel de juridische werkelijkheid als het Rijksbeleid nog steeds in ontwikkeling is. Dit dwingt ons tot monitoring van het Rijksbeleid en de uitvoeringspraktijk. Het beleid stellen we nu dus wel vast, maar zal periodiek gewogen worden en zonodig zullen voorstellen tot bijstellingen worden gedaan.

1.1 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 beschrijft het huidig beleid, de stand van zaken rond de jurisprudentie, de aantallen cliënten per januari 2016 en recente ontwikkelingen bij aanbieders en vanuit het Rijk. Hoofdstuk 3 benoemt de uitgangspunten voor het nieuwe beleid zoals het college die heeft vastgesteld en in Hoofdstuk 4 worden deze uitgewerkt in de bijstelling van het beleid. Hoofdstuk 5 brengt de financiële consequenties in beeld.

2. Huidige situatie

2.1 Huidig beleid

Vanaf 1 januari 2015 (voor bestaande cliënten vanaf 1 oktober 2015) wordt de lichtste vorm van huishoudelijke hulp (het schoonmaakwerk) niet meer te verstrekt onder de Wmo, maar overgelaten aan de particuliere markt. Mensen die deze vorm van ondersteuning nodig hebben kopen de hulp zelf in waarbij zij tot en met 2016 voor maximaal 2 uur per week een beroep kunnen doen op de HHT-regeling en eventueel aanvullend gebruik kunnen maken van de vangnetregeling.

Zijn mensen als gevolg van hun beperking niet in staat om zelfstandig of met hulp van het netwerk de schoonmaakondersteuning in te kopen en/of zijn er regieproblemen? Dan kan men een maatwerkvoorziening voor ondersteuning zelfredzaamheid in combinatie ondersteuning huishouden aanvragen (OZ/OH). Voor de maatwerkvoorziening betaalt men een inkomensafhankelijke eigen bijdrage die het CAK bepaalt en int. Cliënten met een minimuminkomen kunnen gebruik maken van de collectieve ziektekostenverzekering die de eigen bijdrage voor de maatwerkvoorziening compenseert.

Er is in het huidige beleid geen maatwerkvoorziening mogelijk voor alleen het schoonmaakwerk (OH).

De maatwerkvoorziening OZ/OH is exclusief het boodschappen doen en het wassen/vouwen. Het college heeft besloten dat hiervoor geen Wmo-zorg meer wordt verstrekt, omdat deze als algemene voorzieningen zijn aangemerkt. Wie hiervoor zelf extra hulp in wil huren kan daarvoor wel een beroep doen op de HHT- regeling.

Op basis van jurisprudentie is het niet mogelijk om zonder meer een bestaande toekenning van huishoudelijke hulp te beëindigen. De individuele situatie van de belanghebbende dient te worden beoordeeld. In 2015 zijn daarom met alle HH1 en HH2 cliënten keukentafelgesprekken gevoerd om te kunnen beoordelen of men in staat is zelf de hulp in te kopen. Het nieuwe beleid betekende voor de bestaande 1014 HH1-clieënten dat met ingang van 1 oktober 2015 de HH1-zorg is beëindigd en dat voor alle OZ/OH (voorheen HH2) cliënten het boodschappen doen en wassen/vouwen is beëindigd. Van de groep waarvan de HH1 zorg is beëindigd zijn 150 cliënten toegeleid naar een maatwerkvoorziening OZ/OH en maakten in november 2015 715 cliënten gebruik van de HHT regeling , waarvan 310 personen in aanmerking komen voor de vangnetregeling.

Inmiddels zijn deze aantallen gewijzigd, vooral omdat een deel van de bezwaarmakers gebruik maakt van de mogelijkheid om in afwachting van een besluit op het bezwaar de oude indicatie tijdelijk te herstellen. De actuele cijfers zijn:

Cliënten	Januari 2016
OZ/OH	350
Tijdelijk HH 1 (bezwaarden)	110
HHT	612
Vangnet	257

2.3 Jurisprudentie

Naar aanleiding van de beëindigingsbesluiten zijn 238 bezwaarschriften ontvangen. Een drietal cliënten heeft via de voorzieningenrechter een voorlopige voorziening aangevraagd. De voorzieningenrechter heeft impliciet aangegeven dat Huishoudelijke hulp (HH1) wel een Wmo-taak is. De adviezen van de commissie rechtsbescherming zijn in overeenstemming met dit standpunt. Het college heeft vervolgens besloten deze lijn te volgen en het beleid voor HH door te ontwikkelen. Inmiddels heeft de bestuursrechter (meervoudige kamer) na een bezwarenprocedure in de gemeente Lochem op 18 december 2015 de uitspraak gedaan dat de gemeente hulp bij het huishouden als voorziening moet aanbieden aan cliënten die als gevolg van hun beperkingen hun huis niet zelf schoon kunnen houden. Deze uitspraak van deze bestuursrechter geeft expliciet aan dat het schoonmaakwerk een Wmo-taak is voor mensen met een beperking. Daarentegen heeft de bestuursrechter Zeeland West Brabant (eveneens een meervoudige kamer) in zijn uitspraak gesteld dat gemeenten hier niet toe verplicht zijn. In een andere procedure is hoger beroep ingesteld. Er bestaat de mogelijkheid dat de Centrale Raad van Beroep in de uitspraak in die procedure ook in zal gaan op het vraagstuk of ondersteuning voor het schoonhouden van een woning onder de Wmo hoort. Op 23 maart 2016 zal een zitting in die procedure plaatshebben. Zes weken na deze zitting volgt dan een uitspraak. Het is echter ook mogelijk dat deze uitspraak wordt uitgesteld.¹

Wij moeten de ingediende bezwaarschriften nog beoordelen. Het voornemen is om dit te gaan doen op basis van nieuw te voeren beleid, dat in deze notitie wordt beschreven.

Van de 238 bezwaarindieners heeft een aantal het bezwaar weer ingetrokken, zijn cliënten toegeleid naar de maatwerkvoorziening OZ/OH en zijn bezwaren niet ontvankelijk bevonden. Om verdere rechtsgang te voorkomen zijn de resterende 145 bezwarenindieners in de gelegenheid gesteld in afwachting van besluit op de bezwaren de HH1 indicatie tijdelijk te herstellen tot uiterlijk 1 mei 2016. Hiervan hebben 110 personen gebruik gemaakt. Van de overige cliënten waaraan het aanbod is gedaan om de oude indicatie tijdelijk te herstellen zijn er vier overleden, is één persoon alsnog naar OZ/OH toegeleid, heeft één persoon tijdelijk meer uren OZ/OH gekregen wegens persoonlijke omstandigheden en hebben wij van de overige personen niets gehoord of men heeft te kennen gegeven om principiële redenen niet in te stemmen met herstel van de oude indicatie.

2.4 Recente ontwikkelingen

Aanbieders:

De huidige uitvoerders voor Huishoudelijke Hulp (Zorg in Natura) in onze gemeente zijn: Zorgkompas, Buurtdiensten en TSN met een marktaandeel van respectievelijk: 6,6% , 20% en 70%. Daarnaast zijn met Meander (0,2%) en BCM (3,2%) afspraken gemaakt over schoonmaakdiensten in de eigen complexen (via pgb's).

¹ Het betreft hoger beroepzaken tegen besluiten van de gemeente Utrecht. Deze gemeente heeft een collectieve maatwerkvoorziening in het leven geroepen, waarbij in lagere rechtspraak is bepaald dat 78 uur op jaarbasis huishoudelijke hulp als redelijk beleid is aan te merken. De hoogste rechter buigt zich ook over de vraag of hulp bij het huishouden moet worden gerekend tot de maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in de Wmo 2015

Met Zorgkompas, Buurtdiensten en TSN zijn contracten afgesloten voor het uitvoeren van de maatwerkvoorziening OZ/OH en is een convenant afgesloten voor de uitvoering van de HHT-regeling en de Vangnetregeling. Het contract voor OZ/OH eindigt per 1 mei 2016. Een nieuw inkoopproces is in voorbereiding.

TSN heeft het grootste volume aan cliënten maar verkeert in zwaar weer. Er is surseance van betaling verleend. Op dit moment wordt door de bewindvoerders van TSN gewerkt aan een overname van de activiteiten door een andere aanbieder. De bestaande zorg wordt nog uitgevoerd door TSN maar nieuwe taken en cliënten worden niet meer door TSN aangenomen. De situatie rondom TSN en de mogelijke effecten van overname van activiteiten door een andere aanbieder maakt dat gemeenten gestagneerd worden in het doorontwikkelen van het beleid huishoudelijke ondersteuning op de korte termijn. Het is immers nog onduidelijk welke diensten door een mogelijke nieuwe aanbieder overgenomen kunnen worden. Als een overname van activiteiten niet lukt zal dit een nieuwe situatie geven die wij dan opnieuw moeten beoordelen.

Wij zien wel mogelijkheden om ons huidige beleid beter aan te laten sluiten op de ontwikkelde jurisprudentie rondom huishoudelijke ondersteuning. Wij willen daarnaast samen met gecontracteerde/te contracteren aanbieders ons lokale beleid verder uitwerken en vorm geven aan innovatie.

Rijksbeleid:

HHT-regeling

De HHT-regeling is op dit moment een belangrijke financiële drager voor het beleid. De HHT-regeling maakt het mogelijk dat de eigen bijdrage van cliënten laag gehouden wordt. Gemeenten mogen naar eigen inzicht, binnen de kaders van de regeling het ontvangen budget inzetten om de eigen bijdragen van cliënten die zelf schoonmaakhulp inhuren te verlagen. De HHT-regeling is voor 2 jaar. Omdat wij met de uitvoering gestart zijn op 1 oktober 2015 eindigt de regeling voor ons op 1 oktober 2017. Aan het eind van de regeling verantwoorden wij aan de gemeenteraad de besteding en melden wij aan het Rijk hoe het gebruik is geweest.

2017:

In de septembercirculaire 2015 is de integratie-uitkering WMO vanaf 2017 structureel verhoogd. Verder heeft het Rijk via de decembercirculaire 2015 aangekondigd dat de HHT-middelen structureel worden toegevoegd aan de integratie uitkering Wmo. In Hoofdstuk 5 (financiën) wordt hier verder op ingegaan.

Code verantwoord marktgedrag:

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft namens het kabinet de Transitiecommissie Sociaal Domein de opdracht gegeven om gemeenten en aanbieders te ondersteunen bij het opstellen van een 'code verantwoordelijk marktgedrag'. In de code wordt geconstateerd dat publieke financiering van zorg afneemt, zelfredzaamheid van cliënten staat daarin centraal. De opdracht is om toe te werken naar die nieuwe toekomst en de herstructurering op een verantwoorde manier te begeleiden. Dit betreft alle zorg, ook aan cliënten die Wmo-ondersteuning nodig hebben, waaronder huishoudelijke ondersteuning.

Sinds 1 januari 2015 hebben gemeenten op basis van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015) een brede verantwoordelijkheid voor het organiseren van passende ondersteuning voor mensen aan huis; bijvoorbeeld ouderen, chronisch zieken, gehandicapten en mensen met een psychische aandoening. Maatschappelijke ondersteuning is gericht op het versterken van de zelfredzaamheid en participatie van mensen, zodat zij in staat worden gesteld zo lang mogelijk zelfstandig thuis kunnen blijven wonen. Gemeenten krijgen voor deze nieuwe verantwoordelijkheden minder budget van het Rijk dan voorheen beschikbaar was. Dat heeft gevolgen voor cliënten en medewerkers. De publiek gefinancierde werkgelegenheid voor huishulpen zal afnemen. De komende jaren zal deze ontwikkeling zich naar verwachting doorzetten. Spanningen kunnen ontstaan tussen enerzijds de wens zo veel mogelijk zorg en ondersteuning te bieden binnen minder uren en anderzijds de uitgangspunten van 'decent work'.

Uitgangspunt is dat eigentijds partnerschap tussen gemeenten en aanbieders mensen in staat moet stellen zo lang als mogelijk thuis te blijven wonen tegen een adequaat pakket van diensten waarbij voldaan wordt aan de arbeidsvoorwaarden voor de medewerkers die hiervoor de zorg en ondersteuning verlenen. Ofwel het streven is om binnen een aantal jaren te zorgen voor een goede prijs-kwaliteitverhouding van de bedoelde ondersteuning.

2.5 Voor welke termijn geldt het doorontwikkelde beleid

Wij houden in onze Wmo-beleidsvorming rekening met bovenstaande ontwikkelingen en trends. Met de kennis van dit moment formuleren we beleid waarvan we aannemen dat het juridisch houdbaar is. Dit zullen we echter moeten blijven monitoren. Bij de begroting 2017 willen we een besluit nemen over de hoogte van de mogelijke compensatieregeling, op dat moment verwachten wij meer duidelijkheid te hebben over de noodzaak om als gemeente een voorziening voor huishoudelijke hulp te vergoeden. Daarnaast hebben we dan naar alle waarschijnlijkheid meer zekerheid over de wijzigingen in rijksvergoedingen. In de financiële doorrekening gaan we vooralsnog (indicatief) uit van een compensatie tot € 15 per uur voor de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning om de waarschijnlijke financiële consequenties zo inzichtelijk mogelijk te maken.

3. Uitgangspunten voor het doorontwikkelen van het beleid

Het doorontwikkelen van beleid heeft tot doel om het huidige beleid te verbeteren, waarbij we de in 2015 ontwikkelde jurisprudentie als uitgangspunt nemen. We onderzoeken de redelijkheid van de bezwaren en gaan daar zorgvuldig mee om.

Voor de doorontwikkeling van het beleid ten aanzien van de schoonmaakondersteuning zijn door het college (besluit 10 november 2015) de volgende uitgangspunten vastgesteld:

- Schoonmaakwerkzaamheden zijn wel een Wmo-taak als cliënten het niet zelf kunnen regelen.
- Ontwikkel een bereikbare (financieel) en toereikende (kwantiteit) algemene voorziening (AV) tot twee uur per week, die zodanig wordt ingericht dat mensen zelf de benodigde hulp gaan regelen en waarvoor een inkomensafhankelijke bijdrage kan gelden tot maximaal de kostprijs. Het aantal uren hulp lijkt in veel gevallen (zie Utrecht/Westerkwartier gemeenten) toereikend te zijn.
- Maak mogelijk dat in situaties met zware en langdurige gezondheidsproblemen een surplus voor schoonmaakwerkzaamheden geleverd kan worden. Onderzoek of dit mogelijk is binnen de AV of dat hiervoor apart maatwerkvoorzieningen (MV) gecreëerd moeten worden
- Formuleer een integraal pakket aan dienstverlening voor huishoudelijke ondersteuning (Een AV en een MV voor Ondersteuning Huishouden (OH) naast de bestaande MV voor Ondersteuning Zelfredzaamheid in combinatie met Ondersteuning Huishouden (OZ/OH).
- Ontwikkel een samenhangende eigenbijdragesystematiek voor AV en MV.
- Laat dit een beleid zijn dat duurzaam binnen Rijksmiddelen wordt uitgevoerd, ook als de tijdelijke tegemoetkoming vanuit de HHT-regeling wegvalt.
- Breng de uitvoeringsconsequenties voor de gemeente en de aanbieders in beeld.

Deze uitgangspunten worden nader uitgewerkt in hoofdstuk 4.

4. Doorontwikkeling Beleid

De Wmo 2015 richt zich op het ondersteunen van mensen die problemen ondervinden in de zelfredzaamheid en de participatie (waarbij de mogelijkheden van de cliënt zelf en zijn netwerk in de beoordeling mogen worden meegenomen). ²

Onder zelfredzaamheid wordt verstaan het in staat zijn tot het (uit)voeren van:

- de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen; en
- een gestructureerd huishouden

Onder participatie wordt verstaan: de deelname aan het maatschappelijk verkeer. Deelname aan het maatschappelijk verkeer betekent dat iemand in redelijke mate:

- mensen kan ontmoeten;
- contacten kan onderhouden;
- boodschappen kan doen;
- aan maatschappelijke activiteiten deel kan nemen; en
- zich kan verplaatsen.

De compensatie voor problemen in de zelfredzaamheid en/of participatie kan op grond van de Wmo plaatsvinden door inzet van een algemene voorziening (AV) of een maatwerkvoorziening (MV). Het past in het Wmo-denken dat een AV of een MV pas wordt verstrekt als er geen of onvoldoende mogelijkheden zijn om zelf de problemen op te lossen of met hulp van het eigen netwerk.

Voorgesteld wordt om het huidige beleid door te ontwikkelen via de volgende vier sporen:

1. Creëren van een algemene voorziening schoonmaakondersteuning waar de meeste mensen die behoren tot de doelgroep en zich niet zelf of met hulp van het netwerk kunnen redden, mee zijn geholpen. Met hulp van deze algemene voorziening kunnen cliënten zelf afspraken maken met de zorgorganisatie van hun keuze. Om de vraag te kunnen beantwoorden of de algemene voorziening toereikend en bereikbaar is moet onderbouwd worden:
 - voor wie de algemene voorziening toegankelijk is (doelgroep);
 - waaruit de algemene voorziening schoonmaakhulp bestaat (taken en uren);
 - hoe de toegang tot deze voorziening geregeld is;
 - de kostprijs en de eigen bijdragen (in relatie tot de financiële compensatieregelingen HHT en Vangnet).
2. Maatwerkvoorzieningen voor cliënten waarvoor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning niet toereikend en/of bereikbaar is.
3. Waar zitten innovatiemogelijkheden.
Innovatie is noodzakelijk omdat de HHT-regeling eindig is en we binnen de rijksbudgetten (voor de cliënt en de gemeente) betaalbare voorzieningen willen (be)houden. Daarnaast biedt de nieuwe inkoop mogelijkheden om in de contracten met aanbieders doelstellingen op te nemen over de verbinding met de Participatiewet.

² Zie artikel 1.1.1 en artikel 2.1.3 van de Wmo-2015.

4. Versterken van de communicatie(strategie) waaronder het ontwikkelen van instrumenten zodat cliënten de weg naar de algemene voorziening goed weten te vinden.

Deze 4 sporen gaan in 2 fases in uitvoering. In 2016 wordt de nieuwe structuur ingericht en vindt besluitvorming plaats over de financiële compensatieregeling voor de algemene voorziening schoonmaakhulp vanaf 2017. In 2017 werken we de mogelijkheden voor innovaties verder uit.

4.1 Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning

Dit hoofdstuk geeft informatie over wat een Algemene Voorziening onder de Wmo inhoudt en hoe wij de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning gaan inrichten.³

4.1.1. Algemene Voorziening

Kenmerkend voor een algemene voorziening onder de Wmo is dat:

- de voorziening daadwerkelijk beschikbaar is;
- door de belanghebbende financieel gedragen kan worden;
- het adequate compensatie biedt.

De algemene voorziening is “in beginsel vrij toegankelijk”. Dit wil zeggen: zonder dat eerst een diepgaand onderzoek wordt verricht naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers. Een lichte toelatingstoets is echter wel mogelijk.

Algemene voorzieningen kunnen toegankelijk zijn voor specifieke groepen of voor alle ingezetenen van de gemeente. Als gekozen wordt voor specifieke groepen dan moeten deze worden benoemd. De lichte toelatingstoets bestaat dan uit het bepalen of men tot de doelgroep van de algemene voorziening behoort.

Er mag een eigen bijdrage worden gevraagd tot maximaal de kostprijs van de voorziening⁴. De gemeente mag geen inkomensafhankelijke eigen bijdrage voor een algemene voorziening vragen, maar mag wel financiële compensatie bieden zoals de HHT regeling of de vangnetregeling. Voor de financiële compensatieregelingen mag het inkomen wel een criterium zijn.⁵

Het blijft voor de cliënt mogelijk om een maatwerkvoorziening aan te vragen. Een maatwerkvoorziening komt in beeld als de algemene voorziening geen oplossing biedt voor de burger. De keuze tussen een algemene en een maatwerkvoorziening is niet vrij. Indien passend gaat de algemene voorziening voor op de maatwerkvoorziening. Dit is in overeenstemming met de

³ Zie artikel 2.2.3 van de Wmo 2015: “Het college bevordert en treft de *algemene voorzieningen* ter bevordering van de zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen en opvang, die noodzakelijk zijn ter uitvoering van het plan, bedoeld in artikel 2.1.2, tweede lid.”.

⁴ Zie artikel 2.1.4, eerste en tweede lid van de Wmo 2015.

⁵ Het college mag de hoogte van de eigen bijdrage vaststellen (zie voetnoot 4).

uitgangspunten van de Wmo 2015. Bij een geschil over de vraag of de algemene voorziening voldoende compensatie biedt, ligt het op de weg van het college om aannemelijk te maken dat gebruikmaking van een algemene voorziening voor de cliënt voldoende compensatie biedt. Dit is niet het geval als de algemene voorziening niet toereikend of bereikbaar is voor de persoon in kwestie.

Niet toereikend: hiervan is sprake als de algemene voorziening onvoldoende de beperkingen compenseert.

Niet bereikbaar: hiervan is sprake als de cliënt de eigen bijdrage niet kan betalen.

4.1.2 Doelgroep voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning

De doelgroep voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning is:

- Alle cliënten die tot 1 mei 2016 gebruik maken van de HHT-regeling en eventueel aanvullend de Vangnetregeling.
- Inwoners die onder de doelgroep van de Wmo vallen en als gevolg van ziekte of een gebrek een beperking in hun zelfredzaamheid en /of participatie ervaren waardoor men niet zelfstandig of met hulp van het eigen netwerk hun huis schoon en leefbaar kan houden.

4.1.3 Inhoud en omvang van de algemene voorziening

De algemene voorziening schoonmaakondersteuning is bedoeld voor de lichtste vorm van Huishoudelijke hulp: het overnemen van schoonmaakwerkzaamheden. De burger heeft zelf nog wel regie over het huishouden maar kan als gevolg van de beperkingen niet meer zelf of met hulp van het eigen netwerk het huis schoon en leefbaar houden. Het betreft een basispakket aan schoonmaakdiensten waarmee het merendeel van de cliënten toereikend (qua aantal uren) en bereikbaar (qua eigen bijdrage) wordt geholpen.

Er komen twee niveaus binnen de algemene voorzieningen schoonmaakondersteuning:

- a. Een algemene voorziening schoonmaakwerk van gemiddeld 1 uur per week tot maximaal 52 uur per jaar voor bewoners die tot de doelgroep behoren en wonen in de kleinschalige woonvormen van de A-horst (Musselkanaal) of Maarsheerd (Stadskanaal). Zorggroep Meander en BCM voeren met deze inzet het schoonmaakwerk al jaren naar tevredenheid uit.

Op dit moment wordt deze vorm van schoonmaakondersteuning verstrekt aan bewoners middels een maatwerkvoorziening in de vorm van een PGB. Met betrokken zorgorganisaties gaan we in 2016 in gesprek om deze bestaande vorm van ondersteuning om te zetten naar een algemene voorziening per 1 januari 2017.

- b. Een algemene voorziening schoonmaakwerk voor gemiddeld 2 uur per week / maximaal 104 uren per jaar:

In feite wordt in de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning de dienstverlening voortgezet die momenteel wordt uitgevoerd met behulp van de HHT- en Vangnetregeling.

Gemiddeld 2 uur per week tot maximaal 104 uur per jaar wordt toereikend geacht voor het behalen van een schoon en leefbaar huis voor bewoners die behoren tot de doelgroep van de Wmo in de meeste situaties. Schoon en leefbaar houdt overigens niet in dat alle vertrekken van een woning ten allen tijde spik en span schoon hoeven te zijn. Uit ontwikkelde jurisprudentie en uit de ervaringen van schoonmaakorganisaties blijkt dat het met gemiddeld 104 uren op jaarbasis mogelijk is om minimaal de leefvertrekken, dat wil zeggen: de woonkamer, slaapkamer, badkamer, toilet en keuken op een algemeen aanvaardbaar niveau schoon en leefbaar te houden.

Binnen de uren kunnen de volgende werkzaamheden verricht worden:

Licht huishoudelijk werk:	afstoffen, opruimen, afwassen
Zwaar huishoudelijk werk:	dweilen, stofzuigen, keuken en sanitair schoonmaken, ramen binnen zemen, bed verschoneren, opruimen huishoudelijk afval.

De hulp wordt ingezet in afstemming met de cliënt en aanvullend op de werkzaamheden die de cliënt zelf, de mantelzorger en/of het sociaal netwerk verricht. De aanbieder kan zo de situatie van de cliënt en/of de dynamiek in de inzet van het persoonlijk netwerk volgen en hierop anticiperen. Zo kan bijvoorbeeld (als er mantelzorg is) de ene week de mantelzorg wel ondersteuning bieden en de andere week niet. De aanbieder past zijn inzet hier vervolgens op aan.

Ook is het zo dat niet alle taken wekelijks hoeven te worden uitgevoerd en is flexibiliteit mogelijk door de reguliere uitval van de hulp door vakantie, ziekte en feestdagen op andere momenten te compenseren. Bijvoorbeeld: bij een reguliere uitval van 4-5 weken op jaarbasis kunnen binnen de mogelijkheden van de algemene voorziening 8-10 uren zorg op andere momenten worden ingezet, bijvoorbeeld door gedurende 8-10 maanden 1 keer per maand 3 uur in te zetten of door deze uren in te zetten voor een "grote schoonmaak".

Wassen en boodschappen doen:

Voor het wassen/vouwen en boodschappen doen zijn op zich particuliere algemene voorzieningen beschikbaar (was en vouwservices en boodschappenservice) die de cliënten zelf aanvullend kunnen regelen. Als er echter hulp nodig is bij het zelf regelen (bijvoorbeeld de cliënt toeleiden naar de betreffende algemene voorziening) of bij het opruimen van de bezorgde boodschappen kan dat vanuit de algemene voorziening schoonmaakondersteuning. Zo kan de huishoudelijke hulp bijvoorbeeld afspreken met de cliënt dat de boodschappen worden bezorgd op het moment dat de hulp aanwezig is. Als de algemene voorzieningen voor wassen en boodschappen doen voor de cliënt niet betaalbaar zijn dan ontstaat er een andere situatie. In dat geval kan de cliënt weer contact opnemen met de gemeente voor nader onderzoek.

We spreken dus over een gemiddeld aantal uren per jaar om flexibiliteit in de uitvoering mogelijk te maken afgestemd op de situatie van de cliënt.

Waarom is 104 uur per jaar, gemiddeld 2 uur per week toereikend:

In het land verschilt de omvang van de algemene voorzieningen enorm. De range ligt tussen 1,5 ^[1] en 3 uur ^[2] per week. Wij achten een gemiddeld aantal uren van 2 uur per week, 104 uur op jaarbasis redelijk. Dit is gebaseerd op ervaringen elders, jurisprudentie én de inschatting dat dit aantal uren voldoende is. Het is niet mogelijk om op basis van een tabel op correcte wijze een exact aantal uren te definiëren dat noodzakelijk is voor een schoon en leefbaar huis. De specifieke situatie van de cliënt is daarin bepalend. Wij zijn daarom in het midden gaan zitten van wat algemeen gangbaar is, gaan uit van 52 weken én hebben de mogelijkheid tot flexibiliteit ingebouwd. Waardoor er extra mogelijkheden voor de aanbieder en de cliënt zijn om binnen de algemene voorziening het aantal uren “op maat” in te zetten. We verwachten daarmee dat het aantal uren voldoende is om de basiswerkzaamheden (zie eerder in de notitie voor wat beschouwd wordt als basiswerkzaamheden) uit te voeren. Bovendien sluit het aantal uren aan bij de vanaf 1 oktober 2015 in uitvoering zijnde HHT en Vangnet-regeling. We hebben overleg gehad met de zorgaanbieders en gevraagd naar de ervaringen van de afgelopen maanden. Men geeft aan dat in algemene zin, als er geen bijzonderheden zijn, de leefvertrekken binnen deze uren op een aanvaardbaar niveau schoon en leefbaar te houden zijn. Er zijn (onaanvaardbare) situaties naar voren gekomen die niet pasten binnen de HHT- regeling (2 uur) en eigen mogelijkheden van de cliënt (zelf extra uren inkopen). In die situaties is weer contact gezocht met de gemeente en zijn individuele oplossingen gevonden. De voorgestelde flexibilisering (104 uur per jaar in plaats van 2 uur per week) binnen de algemene voorziening, de mogelijkheid om voor bijzondere situaties toch een maatwerkvoorziening (OH) in te kunnen zetten en de in paragraaf 4.3 genoemde innovaties zullen meer ruimte bieden voor oplossingen in situaties die niet passend zijn binnen de algemene voorziening.

Vastleggen van de afspraken:

De cliënt spreekt met de zorgaanbieder af wanneer welke werkzaamheden worden uitgevoerd en met welke frequentie. De afspraken worden vastgelegd in een zorgplan. Een dergelijk zorgplan is niet bedoeld als vastomlijnd uitvoeringskader maar geeft inzicht in de werkzaamheden die worden uitgevoerd in relatie tot wat de cliënt of met hulp van het sociaal netwerk nog zelf kan. Immers, de individuele situatie bepaalt wat nodig is en waar de voorkeur naar uitgaat. De afspraken worden ondertekend door de cliënt. Dit zorgplan is een overeenkomst tussen cliënt en zorgaanbieder. De gemeente neemt geen kennis van dit zorgplan.

AV toereikend maar cliënt wil meer:

Als de algemene voorziening schoonmaakondersteuning toereikend geacht wordt voor een schoon en leefbaar huis dan blijft het mogelijk dat mensen (indien dat gewenst is) meer uren schoonmaakwerk inkopen. In dat geval komt dit voor eigen rekening.

AV niet toereikend:

^[1] Dit betreft de gemeente Utrecht die een collectieve maatwerkvoorziening voor 1,5 uur kent. Tegen de uitspraken van de rechtbank Midden Nederland in zaken aangespannen tegen het beleid van de gemeente Utrecht is inmiddels hoger beroep ingesteld. De eerste van deze hoger beroepen dient op 23 maart 2016.

^[2] Bijvoorbeeld: de gemeente Haren biedt voor 1 persoonshuishouden een AV aan van 1,5 uur en meerpersoonshuishoudens 3 uur. Drie uur wordt daar door zorgaanbieders aan de ruime kant ervaren.

Als de algemene voorziening schoonmaakondersteuning niet toereikend is dan komt de gemeente in beeld. Dit is bijvoorbeeld het geval in (zwaar) ontregelde of vervuilde situaties of in situaties waar sprake is van zware en langdurige ziektebeelden. Dit vereist altijd een individuele beoordeling die kan leiden tot verstrekking van een maatwerkvoorziening. Als dit een situatie betreft waar ontwikkeling naar meer zelfredzaamheid mogelijk is, dan kan ook tijdelijk een maatwerkvoorziening ingezet worden om later, zodra dit weer mogelijk is, over te gaan op de inzet van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning.

Besluit:

Per 1 mei 2016 een Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning in stellen voor maximaal gemiddeld 2 uur per week.

Met Meander en BCM onderzoeken of een Algemene Voorziening mogelijk is voor maximaal 1 uur voor bewoners van de eigen complexen vanaf 1 januari 2017.

De Nadere regels maatschappelijke ondersteuning gemeente Stadskanaal 2015 hierop aanpassen.

4.1.3 Toegang tot de algemene voorziening

Algemene voorzieningen zijn toegankelijk zonder diepgaand voorafgaand onderzoek naar behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van mensen behorende tot de doelgroep.

Aan de toelating gaat geen beschikking vooraf. Wel vindt een lichte toelatingstoets plaats die bestaat uit een toets of de cliënt behoort tot de doelgroep voor de algemene voorziening. Op dit moment voert de gemeente de toelating tot de HHT- en Vangnetregeling uit. De Wmo-consulent bespreekt daarin ook de eigen bijdrage en de mogelijkheid voor financiële compensatie met de cliënt. (Als de HHT- regeling stopt onderzoeken we de mogelijkheid om de zorginstelling de lichte toets te laten uitvoeren. De toelating tot de nieuwe financiële compensatieregeling blijft bij de gemeente.)

Als de cliënt behoort tot de doelgroep van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning dan neemt de cliënt vervolgens contact op met een van de gecontracteerde zorgorganisaties. De zorgorganisatie maakt vervolgens samen met de cliënt afspraken over de uitvoering van het schoonmaakwerk.

Als de zorgorganisatie en cliënt niet tot overeenstemming komen over de in te zetten hulp of als geconstateerd wordt dat de algemene voorziening niet toereikend of bereikbaar zal zijn dan neemt de cliënt contact op met de Wmo-consulent om dit te bespreken.

Dit geldt ook voor situaties waar sprake is van verslechtering. Als de persoonlijke situatie van de cliënt zich zodanig heeft ontwikkeld dat de algemene voorziening niet meer toereikend of bereikbaar moet worden geacht dan neemt de cliënt ook contact op met de gemeente.

De Wmo-consulent onderzoekt de situatie dan verder. Mogelijk dat er dan een maatwerkvoorziening moet worden ingezet.

4.1.4 Kostprijs en eigen bijdrage algemene voorziening

Voor een algemene voorziening mag een eigen bijdrage worden gevraagd tot maximaal de kostprijs van de voorziening. Het is juridisch niet mogelijk om onder de vlag van de Wmo een inkomensafhankelijke eigen bijdragen te vragen. Wel is het mogelijk om aan doelgroepen korting te geven op de eigen bijdragen door middel van een financiële compensatieregeling⁶. Deze compenserende regelingen mogen wel inkomensafhankelijk zijn.⁷

Wij kunnen tot 1 oktober 2017 de HHT- en Vangnetregeling inzetten om de eigen bijdrage voor de Algemene Voorziening schoonmaakhulp voor cliënten te verlagen. Voor de HHT geldt een generieke inkomensafhankelijke korting die voor iedereen geldt. Hiervoor is gekozen omdat het doel van deze regeling gericht is op behoud van werkgelegenheid. Daarnaast is er een vangnetregeling, die geldt alleen voor de minima. Deze beide regelingen maken de algemene voorziening in beginsel voor iedereen financieel draagbaar. Als zich toch problemen voordoen dan moet daarvoor een oplossing worden geboden.

Voor 2017 en verder blijft er voor de minima een compensatieregeling. Dé knop voor het beheersen van het budget is de financiële compensatie voor de groep >120%.

4.1.4.1. Kostprijs en eigen bijdrage

Met de zorgorganisaties is voor 2015 en 2016 een kostprijs overeengekomen van € 22,50 euro per uur voor de uitvoering van de HHT-regeling. De kostprijs van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning kan worden gesteld op € 22,50 per uur. Dit is de maximale eigen bijdrage waarop vervolgens een korting wordt toegepast. Omdat de 2 jarige HHT-periode doorloopt in 2017 verlengen wij de afspraken met de zorgverleners tot 1-10-2017.

Besluit:

De maximale eigen bijdrage voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning is tot
1 oktober 2017 € 22,50 per uur.

4.1.4.2 Compensatie van de eigen bijdrage

De korting op de eigen bijdrage kan tot 1-10-2017 worden gegeven door middel van de HHT regeling en voor de minima een aanvullende Vangnetregeling. Beide regelingen gelden voor maximaal 104 uur per jaar. Als de Algemene Voorziening van gemiddeld 2 uur per week wel toereikend geacht wordt en iemand wil meer uren inhuren, dan kan dat, maar dan komen de kosten volledig voor eigen rekening.

HHT regeling:

⁶ Zie artikel 2.1.4, tweede lid, bij verordening kunnen groepen mensen aangewezen worden die voor korting op de eigen bijdrage in aanmerking komen.

⁷ Zie Factsheet VNG: Algemene voorzieningen onder de Wmo 2015, september 2015.

De HHT regeling stelt gemeenten gedurende 2 jaar in staat bij te dragen aan de kosten van schoonmaakhulp waardoor de kosten voor de cliënt verlaagd worden. Wij hebben ervoor gekozen om gebruik te maken van de maximale gemeentelijke bijdrage van € 17,50 per uur en een eigen bijdrage voor cliënten van € 5,00 per uur. Deze eigen bijdrage geldt tot 1 mei 2016. In een eerder besluit over de HHT- regeling is daarna een verhoging naar € 10,00 voorzien en vervolgens naar de kostprijs. Voor de minima heeft een verhoging geen effect; zij doen dan een groter beroep op de vangnetregeling. De vraag ligt nu voor of de verhoging van de eigen bijdrage voor de HHT regeling per 1 mei 2016 plaats moet vinden.

De verwachting is dat de HHT regeling niet structureel wordt voortgezet. Gemeenten worden geacht om eventuele resterende middelen terug te betalen aan het Rijk. Bij de meicirculaire verwachten we meer duidelijkheid over extra structureel Wmo-budget en eventueel (incidentele) HHT middelen voor 2017. Dan pas is er (meer) duidelijkheid over de financiële mogelijkheden na afloop van de regeling.

Geadviseerd wordt daarom om de eigen bijdrage voor de HHT regeling niet te verhogen vanaf 1 mei en geheel 2016 op € 5,00 te stellen. Hiervoor is voldoende budget beschikbaar. Op deze wijze wordt de HHT-regeling zo goed mogelijk benut.

Het handhaven van de eigen bijdrage op € 5,00 tot 1 januari 2017 geeft voor 2016 duidelijkheid aan cliënten en zorgaanbieders en biedt ons de tijd en ruimte om in 2016 beleid te ontwikkelen over de eigen bijdrage vanaf 2017. De financiële consequenties van dit voornemen zijn verwerkt in hoofdstuk 5.

Besluit:

- De eigen bijdrage wordt met inzet van de HHT regeling geheel 2016 € 5,00 per uur.
- Nadat het Rijksbeleid duidelijk is voor 2017 een nieuwe eigen bijdrage systematiek ontwerpen voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning.

De Vangnetregeling:

De HHT- regeling is voorliggend op de vangnetregeling. Cliënten die behoren tot de minima kunnen de eigen bijdrage van € 5,00 volledig gecompenseerd krijgen vanuit de vangnetregeling. Deze cliënten betalen dan niets voor 2 uur per week schoonmaakondersteuning. De vangnetregeling is een tijdelijke regeling die door de Raad bij verordening is vastgesteld. In de begroting is voor de uitvoering wel structureel budget geraamd. De regeling zelf is echter geldig tot 1-1-2017.

Om de algemene voorziening schoonmaakondersteuning bereikbaar (betaalbaar) te houden is het noodzakelijk ook na 2016 een vorm van inkomensafhankelijke financiële compensatie in te richten.

De Participatieraad geeft aan dat de huidige regeling voor de inkomenscategorie tussen 120% en 130 % in verhouding het minst gunstig uitpakt. In de herijkingsnota van het armoedebelief wordt beschreven dat de zorgkosten in relatie gezien moeten worden tot de compensaties die aangevraagd

kunnen worden in de vorm van de zorgtoeslag per persoon en de deelname aan de collectieve ziektekostenverzekering met pakket GarantVerzorgd 3 (speciaal voor de chronisch zieken).

Dit vraagt om nog eens goed te kijken naar onze Vangnetregeling.

Daarbij is het interessant om te onderzoeken of de eigen bijdrage voor de algemene voorziening ook via de collectieve ziektekostenverzekering gecompenseerd kan worden. Deze verzekering vergoedt in pakket GarantVerzorgd 3 al de eigen bijdrage die door het CAK wordt opgelegd voor de maatwerkvoorzieningen WMO- en WLZ -voorzieningen.

Voorgesteld wordt om:

- De mogelijkheid voor compensatie van de eigen bijdrage voor de Algemene Voorziening binnen de collectieve ziektekostenverzekering te onderzoeken.
- Te besluiten om de vangnetregeling in 2016 te evalueren en daarbij de analyse van de Participatieraad en de uitgangspunten van de herijking van de armoedenota te betrekken. Vervolgens toe te werken naar een nieuwe financiële compensatieregeling vanaf 2017 die rekening houdt met het vervallen van de HHT regeling per 1-10-2017, dan-wel de regeling te vervangen door eventuele mogelijkheden te benutten van de collectieve ziektekostenverzekering.

Besluit:

- Voor 1 juli 2016 de mogelijkheden onderzoeken voor compensatie van de eigen bijdrage binnen de collectieve ziektekostenverzekering vanaf 2017
- De vangnetregeling te evalueren en deze te vervangen door een nieuwe compensatieregeling voor de periode vanaf 2017 waarbij een redelijke eigen bijdrage systematiek uitgangspunt is.
- Daar over uiterlijk bij de behandeling van de begroting 2017 een besluit te nemen.

4.1.4.2. Wat als de Algemene Voorziening niet bereikbaar (betaalbaar) is?

Voor cliënten die niet onder de vangnetregeling vallen ontstaat er cumulatie van eigen bijdragen als er naast de algemene voorziening voor schoonmaakondersteuning ook zorg nodig is waarvoor via het CAK een eigen bijdrage moet worden betaald. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als er andere Wmo-maatwerkvoorzieningen of WLZ- voorzieningen met eigen bijdragen zijn. Dit kan betekenen dat de algemene voorziening in bepaalde situaties niet meer bereikbaar (betaalbaar) is. Als dit het geval is dan zal maatwerk verricht moeten worden. De cliënt zal dan medewerking moeten verlenen om te toetsen of er inderdaad sprake is van het niet meer kunnen betalen van de voorziening. Als gemeente onderzoeken we dan de individuele situatie en wordt op maat een oplossing gezocht. Uitgangspunt is dat dit voor de cliënt en gemeente zo praktisch mogelijk moet worden opgelost. Zo kan bijvoorbeeld besloten worden om alsnog een maatwerkvoorziening OH te treffen voor 2 uur per week. De eigen bijdragen lopen dan via het CAK die, inkomens gerelateerd, de maximale hoogte van de eigen bijdrage over alle voorzieningen gezamenlijk vaststelt en in rekening brengt bij de cliënt.

4.2 Maatwerkvoorziening

Een burger kan altijd een aanvraag indienen voor een maatwerkvoorziening. Het beleid is er echter op gericht om eerst alle mogelijkheden in het eigen netwerk te benutten en te onderzoeken of de algemene voorziening schoonmaakondersteuning (AVS) de beperkingen in de zelfredzaamheid en/of de participatie voldoende compenseert. Als dit niet het geval is dan komt een maatwerkvoorziening in beeld.

Een maatwerkvoorziening kan bestaan uit zorg in natura (ZIN) of een Persoonsgebonden Budget (pgb).

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke maatwerkvoorzieningen er zijn, wanneer deze in beeld komen en hoe de toegang en de eigen bijdrage geregeld zijn.

4.2.1 Welke maatwerkvoorzieningen

Als een algemene voorziening niet toereikend en/of bereikbaar is voor de individuele situatie dan kan een maatwerkvoorziening worden versterkt. Vanaf 1 mei 2016 zijn er twee soorten maatwerkvoorzieningen:

- Maatwerkvoorziening OZ/OH (ondersteuning in de zelfredzaamheid in combinatie met ondersteuning huishouden) bedoeld voor situaties waarin het nodig is naast schoonmaakwerkzaamheden ook ondersteuning te bieden in de planning en organisatie van het huishouden. Deze voorziening bestaat al in het huidige beleid.
- Maatwerkvoorziening OH (schoonmaakondersteuning) voor situaties waar nog wel regie op het huishouden is maar waar de algemene voorziening schoonmaakondersteuning onvoldoende toereikend of bereikbaar is. Deze voorziening is nieuw.

4.2.2 Wanneer een maatwerkvoorziening

Een maatwerkvoorziening voor schoonmaakwerk is alleen mogelijk als onderzoek uitwijst dat de algemene voorziening schoonmaakhulp niet toereikend en/of bereikbaar is. In de praktijk zullen dit vooral situaties zijn waar sprake is van complexe en langdurige (gezondheids)problemen en/of verminderde regie.

Met de maatwerkvoorzieningen wordt een oplossing geboden voor situaties met complexe en langdurige (gezondheids)problemen. Het niet meer kunnen voeren van regie is één van de indicaties, maar niet meer de enige om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening. De wijziging ten opzichte van het huidige beleid is dat er naast de maatwerkvoorzieningen voor OZ of de combinatie OZ/OH ook een maatwerkvoorziening voor alleen OH kan worden versterkt. De nadere regels moeten hiervoor worden aangepast. De criteria voor toelating tot de maatwerkvoorziening OH nemen we mee in de nadere regels. Gedacht moet worden aan situaties waarin nog wel sprake is van regie maar waar als gevolg van zware en langdurige ziektebeelden met lichamelijke beperkingen tot gevolg aantoonbaar extra schoonmaak nodig is. Gedacht moet verder worden aan

situaties waarin als gevolg van de beperking veel met vloeistoffen of eten geknoeid wordt, zware allergieën, etc.

4.2.3 Toegang maatwerkvoorziening

De toegang tot de maatwerkvoorzieningen blijft ongewijzigd ten opzichte van de huidige situatie. Dat wil zeggen dat als er geen regie is of als de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning niet toereikend of bereikbaar is men zich kan melden bij de gemeente en er een regulier Wmo-proces opstart. De Wmo-consulent voert dan in een keukentafelgesprek een onderzoek uit naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers. De cliënt mag zich daarbij laten ondersteunen door iemand uit het eigen netwerk of door een onafhankelijke cliëntondersteuner. De consulent bekijkt dan samen met de cliënt wat aanvullend op de inzet vanuit het netwerk aan maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Zo nodig wordt medisch advies gevraagd. Integraliteit met andere voorzieningen maakt deel uit van het onderzoek. Met de cliënt wordt besproken of de maatwerkvoorziening in een PGB of in Natura wordt verstrekt. Daarbij komt ook de eigen bijdrage aan de orde die via het CAK wordt geïnd. De cliënt ontvangt ten slotte een beschikking over het besluit waartegen bezwaar kan worden ingediend.

4.2.4 Eigen bijdrage maatwerkvoorziening

De eigen bijdrage voor de maatwerkvoorzieningen is inkomensafhankelijk en wordt bepaald en in rekening gebracht door het CAK. De consulent bespreekt met de cliënt hoe men deze eigen bijdrage kan berekenen en geeft in het keukentafelgesprek een indicatie van het bedrag.

Het CAK verrekent de ontvangen bedragen met de gemeente. Cliënten tot 130% minimumloon, die deelnemen aan de collectieve ziektekostenverzekering, pakket Garant Verzorgd 3, krijgen de eigen bijdrage vergoed.

Besluit:

- Per 1 mei 2016 de mogelijkheid tot maatwerkvoorzieningen OH bieden
- De Nadere regels maatschappelijke ondersteuning gemeente Stadskanaal 2015 hierop aanpassen.

4.3 Inkoop en Innovatie

De huidige contracten voor de uitvoering van OZ/OH eindigen per 1 mei 2016. De voorbereidingen voor de inkoop voor de periode daarna zijn inmiddels gestart. In het programma van eisen nemen we een aantal punten zaken op die we tijdens de uitvoering van het contract samen met de aanbieders verder gaan uitwerken.

4.3.1 Inkoop

Wij richten ons met de inkoop op de bestaande aanbieders.

De inkoop betreft alleen de maatwerkvoorzieningen OH (nieuw) en OZ/OH voor Zorg in Natura. De dienstverlening die vanuit de Algemene Voorziening Schoonmaakhulp (AVS) verleend wordt kopen wij niet in. Die zorg wordt immers door de cliënten zelf ingekocht met hulp van de HHT- en Vangnetregeling. We vragen wel aan de aanbieders om de AVS uit te voeren.

In de inkoopvoorwaarden nemen we daarom als voorwaarde op dat de gecontracteerde organisaties ook de algemene schoonmaakvoorziening uit gaan voeren conform de uitgangspunten in deze notitie en de reeds bestaande uitvoeringsafspraken voor de HHT- en Vangnetregeling. Dit komt neer op het continueren van het huidige volume HHT/Vangnet tegen de afgesproken prijs en handelswijze voor deze regeling. Het convenant voor de HHT/Vangnet eindigt op 31-12-2016. Vanaf 2017 worden nieuwe afspraken over de compensatieregeling gemaakt.

Voor zowel aanbieders als cliënten hebben duurzame overeenkomsten de voorkeur waarbinnen duurzaam gewerkt kan worden aan kwaliteit en innovatie. Anderzijds willen we ons door onzekerheid rond regelgeving en Rijksbudgetten niet onvoorwaardelijk langdurig verbinden. We kiezen daarom voor een inkoopmodel dat zowel rust en stabiliteit biedt voor aanbieders en cliënten als de mogelijkheid om beleidswijzigingen door te voeren.

De grootste aanbieder TSN neemt geen nieuwe taken meer aan. Omdat de overnamekandidaat nog niet bekend is onderzoeken we wat deze situatie betekent voor de deelname van TSN aan het inkoopproces.

Besluit:

Kiezen voor een inkoopmodel dat zowel rust en stabiliteit biedt voor aanbieders en cliënten als de mogelijkheid om beleidswijzigingen door te voeren.

4.3.2 Innovatie

Eén van de noodzakelijke innovaties ligt in het anders inrichten van de financiële compensatie regeling voor de eigen bijdrage voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning. Dit voornemen wordt in 2016 nader uitgewerkt en is al beschreven in paragraaf 4.1.4.

Daarnaast zijn er mogelijkheden om de gemeentelijke uitvoeringskosten te verminderen door meer gebruik te maken van de expertise van de zorgaanbieder. Dit kan door te indiceren op resultaat in

plaats van op uren. Daarnaast willen we de uitstroom uit de Participatiewet verbeteren. Beide worden hieronder toegelicht.

4.3.2.1. Indiceren op resultaat

Het indiceren op resultaat betekent dat de gemeente niet op aantal uren schoonmaakwerk indiceert maar op resultaat. In de beschikking staat dan dat op grond van problemen in de zelfredzaamheid en/of participatie ondersteuning nodig is bij het krijgen of behouden van een schoon en leefbaar huis. De zorgaanbieder komt vervolgens samen met de cliënt tot concrete afspraken over de wijze waarop een schoon en leefbaar huis in de individuele situatie wordt gerealiseerd. De compensatie van de individuele cliënt staat daarin voorop.

De aanbieder doet het gesprek met de burger over de invulling van de uren en bekijkt samen met de burger de mogelijkheden van de inzet van het eigen netwerk. Deze werkwijze past binnen de uitgangspunten van de Wmo en onze visie Samen met de Burger. Er is sprake van meer vertrouwen leggen bij de professional en de (toegang tot de) hulp wordt dichterbij de burger georganiseerd.

De hulp komt wekelijks over de vloer en heeft meer zicht op de (on)mogelijkheden van het sociale netwerk van de burger. De aanbieder kan wekelijks de mogelijkheden afstemmen en in overleg met de cliënt de benodigde professionele inzet bepalen.

De gemeente monitort op kwaliteit en resultaat. Meer vertrouwen aan de voorkant (professional) gaat gepaard met scherper toezicht en monitoring aan de achterkant. De gemeente stuurt op *wat* er moet gebeuren, de professional bepaalt *hoe* dat te organiseren. Het organiseren van het algemeen toezicht staat op de transitieagenda van 2016 e.v.

Bij het indiceren op resultaat hoort ook het financieren op resultaat. De aanbieder ontvangt een totaal budget op basis van een gemiddeld aantal uren per cliënt waarbinnen alle cliënten moeten worden geholpen. Dit biedt mogelijkheden voor de zorgorganisaties om binnen de financiële kaders de zorg naar behoefte in te zetten. Deze werkwijze leidt tot verminderde uitvoeringskosten voor de gemeente voor wat betreft maatwerkvoorzieningen. Er hoeft immers niet meer door een consultant uitvoerig onderzoek te worden gedaan, deze taak wordt verlegd naar de zorgorganisatie.

Bij de maatwerkvoorzieningen moeten in de beschikking de afspraken over de omvang van de zorg voor de cliënt wel voldoende objectief gemaakt zijn. Zodat de cliënt weet wat er beschikt is en waar hij eventueel bezwaar tegen kan aantekenen.

Dat kan bijvoorbeeld door in de beschikking te verwijzen naar het door de cliënt en zorgorganisatie ondertekende zorgplan waarin deze taken zijn benoemd. Dit zorgplan maakt dan deel uit van de gemeentelijke beschikking. Indien de belanghebbende het niet eens is met de afspraken die gemaakt zijn door de zorgaanbieder kan de belanghebbende in bezwaar gaan bij de gemeente en niet bij de zorgaanbieder.

Deze werkwijze geeft de aanbieder de ruimte om (in inzet en uren) maatwerk te bieden richting de cliënt binnen een vastgestelde budget en gemiddeld aantal uren. De gemeente kan voorwaarden stellen aan het opstellen van het plan binnen de kaders van de Wmo: zoals uitgaan van de kantelingsprincipes (op individueel niveau eerst uitgaan van mogelijkheden van de cliënt zelf, het

netwerk, en aanvullend zorg inzetten), en samenhang zoeken met andere zorg bijvoorbeeld vanuit de zorgverzekeringswet en of andere verstrekte Wmo-zorg.

De voordelen van op resultaat beschikken zijn:

- voor de gemeente gemakkelijker indiceerbaar;
- er is meer ruimte voor invulling door de cliënt en zorgaanbieder;
- het is voor de gemeente financieel aantrekkelijk.

De nadelen van op resultaat beschikken zijn:

- het stelt meer eisen aan het beleid;
- er is meer aandacht nodig voor de rechtsbescherming van de cliënt;
- het heeft consequenties voor het algemeen toezicht.

Deze wijze van indiceren wordt inmiddels al vaker toegepast in Nederland. De ervaringen van andere gemeenten betrekken we bij de uitwerking. Voorgesteld wordt om deze wijze van werken met de zorgaanbieders te gaan uitwerken en vervolgens een nader voorstel aan u voor te leggen over het al dan niet implementeren daarvan.

Besluit:

Nader uitwerken resultaatfinanciering

4.3.2.2 Participatiewet / SROI

In de nota “invoering participatiewet in Oost Groningen” (september 2014) staan uitgangspunten voor de uitvoering van social return on investment (SROI). Ook in het inkoopbeleid is SROI vastgelegd. We nemen daarom bepalingen over SROI op in het programma van eisen voor de inkoop waardoor gecontracteerde organisaties verplicht zijn hieraan een bijdrage te leveren. Daarmee zijn we echter nog niet. We vinden het ook van belang dat we samen met de zorgorganisaties die de opdracht gegund krijgen op zoek gaan naar wat zij kunnen bijdragen aan het vergroten van kansen van groepen werkzoekenden (met en zonder beperking) en/of leerlingen. Die oplossingen kunnen breder zijn dan alleen het bieden van banen aan uitkeringsgerechtigden. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om het bieden van werkervaringsplaatsen, opleiding, stageplekken, en het detachering van medewerkers van sociale werkvoorzieningsschappen. De samenwerking met het TDC en onderwijs op deze punten is daarbij van belang. Ook deze aspecten nemen wij op in de inkoopvoorwaarden.

Het is niet mogelijk om de algemene voorziening schoonmaakwerk voor de WMO te beleggen bij de reguliere schoonmaakbranche met een goedkopere cao omdat dat een 2 A dienst betreft waarvoor Europese regelgeving geldt en er voor cliënten BTW verplichtingen uit voortkomen.

Besluit:

Uitstroom uit de participatiewet bevorderen en kansen van werkzoekende vergroten door hierover bepalingen op te nemen in de programma van eisen.

4.4 Communicatie

Het is belangrijk dat het voor burgers duidelijk is welke mogelijkheden er zijn als men niet meer zelf of met hulp van het eigen netwerk het huis schoon en leefbaar kan houden.

Het gaat dan om voor de doelgroep begrijpelijke en toegankelijke informatie over:

- de beschikbaarheid van een algemene voorziening schoonmaakondersteuning, de aanbieders die daarvoor benaderd kunnen worden, en de eigen bijdrage die daar voor geldt.
- de mogelijkheid om een maatwerkvoorzieningen aan te vragen als de problemen te groot worden en de algemene voorziening geen oplossing meer biedt.

Voor de bestaande gebruikers van de HHT- en Vangnetregeling verandert er in 2016 niets in de bestaande dienstverlening. Voor hen is het wel relevant dat de eigen bijdrage voor de schoonmaakondersteuning geheel 2016 op € 5 euro blijft en dat er in het najaar van 2016 nadere besluitvorming plaatsvindt over een passende nieuwe compensatieregeling voor de periode vanaf 2017. Ook is het voor hen relevant dat het mogelijk is een maatwerkvoorziening aan te vragen als de algemene voorziening niet toereikend meer is.

Besluit:

Versterken van de communicatie over het HH beleid

4.5 Uitvoeringsconsequenties

De implementatie van het nieuwe beleid heeft incidentele en structurele consequenties voor de uitvoering. Incidenteel is extra inzet noodzakelijk voor de afhandeling van de bezwaren. Ook de omzetting van cliënten naar een andere aanbieder als gevolg van de situatie van TSN zal extra inzet vragen. Het college neemt hierover een separaat besluit.

Hoewel wij verwachten dat de meeste cliënten zijn geholpen met de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning zal er ook instroom plaatsvinden in de maatwerkvoorziening OH. Er is in de formatie geen rekening gehouden met de werkzaamheden die hieruit voortvloeien. In het licht van hetgeen wij in de bezwarenprocedures zijn tegengekomen en in het licht van een toenemend aantal ouderen die zo lang mogelijk thuis blijven wonen, verwachten wij dat dit tot structurele inzet zal leiden.

Aan de andere kant voorzien wij op andere onderdelen van de Wmo (op termijn) een afname van instroom in de maatwerkvoorzieningen omdat wij de komende jaren meer algemene voorzieningen willen gaan ontwikkelen.

Momenteel loopt een onderzoek naar de structurele formatie behoefte voor de uitvoering van de Wmo. De structurele uitvoeringsconsequenties van de beleidswijziging voor HH worden in dit onderzoek meegenomen.

5. Financiën

5.1 Extra lasten

In de begroting 2016 is budget geraamd voor de kosten van de maatwerkvoorziening OZ/OH, de vangnetregeling en de regeling Huishoudelijke hulp toelage (HHT). Het voorstel is om hier nog twee voorzieningen aan toe te voegen: een maatwerkvoorziening OH en een algemene voorziening schoonmaakondersteuning. In de begroting 2016 is met deze uitbreiding geen rekening gehouden. Op basis van de actuele cliëntaantallen, zorguren/week, eigen bijdragen e.d. is een prognose van de extra lasten gemaakt.

In de berekening is er verder vanuit gegaan dat de HHT-regeling tot 1 oktober 2017 doorloopt. Formeel stopt deze regeling per 1 januari 2017. Omdat de regeling een looptijd van twee jaar heeft (2015, 2016) en wij pas op 1 oktober 2015 met de uitvoering zijn begonnen, zijn wij van mening dat het restantbudget eind 2016 nog tot 1 oktober 2017 voor de HHT kan worden ingezet. Wij verwachten dat het rijk in deze argumentatie meegaat.

Op basis van deze uitgangspunten bedragen de extra lasten in 2017 € 100.000,00 en vanaf 2018 € 810.000,00. Dit wordt vooral veroorzaakt door de invoering van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning. Voor een nadere financiële toelichting verwijzen wij u naar bijlage 1.

In het overzicht op bijlage 1 is nog geen rekening gehouden met een verwachte verhoging van de rijksuitkering. Bij 5.2 “Ontwikkelingen rijksuitkering Wmo” gaan wij daar verder op in.

5.2 Ontwikkelingen rijksuitkering Wmo

In de septembercirculaire 2015 heeft het ministerie van BZK de integratie-uitkering Wmo vanaf 2017 met € 130.000,00 verhoogd. Deze wijziging moet nog in de begroting 2016 worden verwerkt. Dit vindt via de voorjaarsnota 2016 plaats.

Verder hebben op 4 december jl. het ministerie van VWS, de vakbonden en de VNG afspraken gemaakt over de uitgangspunten voor een toekomstige langdurige zorg en ondersteuning.

Om gemeenten meer financiële slagkracht te geven bij het realiseren van de beoogde vernieuwing, worden de HHT-middelen structureel gemaakt door het in het regeerakkoord afgesproken budget voor de ‘verbetering van de arbeidsmarktpositie van specifieke groepen medewerkers’ vanaf 2017 structureel toe te voegen aan de integratie-uitkering Wmo. Dit (landelijk)budget bedraagt € 40,0 miljoen in de periode 2017-2019, oplopend tot € 50,0 miljoen in 2020 en € 100,0 miljoen vanaf 2021.

Op basis van ons aandeel in de integratie-uitkering (0,3%) komt dit voor onze gemeente neer op een structurele verhoging van ± € 300.000,00 vanaf 2021. In de periode 2017-2019 is dit jaarlijks € 120.000,00 en in 2020 € 150.000,00. Volgens de decembercirculaire 2015 van BZK worden de precieze consequenties voor de gemeenten in de meicirculaire 2016 bekend gemaakt. De interpretatie van de extra middelen is daarom nog onder voorbehoud.

Onder dit voorbehoud bedraagt de totale verhoging van de rijksuitkering in de periode 2017-2019: € 250.000,00, 2020: € 280.000,00 en vanaf 2021: € 430.000,00.

5.3 Samenvatting financiële consequenties

Op basis van de geraamde extra lasten (zie bijlage 1) en de verwachte verhoging van de integratie-uitkering Wmo (zie 5.2) heeft de doorontwikkeling van huishoudelijke hulp de volgende financiële consequenties.

(bedragen x € 1.000,00)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Maatwerkvoorziening OH	-20	30	30	30	30	30
Alg. voorz. schoonmaakondersteuning	180	-130	-840	-840	-840	-840
Totaal extra lasten bijlage 1	160	-100	-810	-810	-810	-810
Ontwikkeling rijksuitkering Wmo	0	250	250	250	280	430
Resultaat	160	150	-560	-560	-530	-380
	Voordeel	Voordeel	Nadeel	Nadeel	Nadeel	Nadeel

De verwachte verhoging van de rijksuitkering Wmo zetten wij volledig in om de extra lasten van de schoonmaakondersteuning op te vangen. Hieronder zijn de financiële consequenties van de maatwerkvoorziening OH en de algemene voorziening schoonmaakondersteuning afzonderlijk weergegeven.

5.3.1 Maatwerkvoorziening OH

Het resultaat op de maatwerkvoorziening OH is als volgt.

(bedragen x € 1.000,00)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
<u>Maatwerkvoorzieningen</u>						
Prognose nettolasten OZ/OH	1.275	1.225	1.225	1.225	1.225	1.225
Prognose nettolasten OH	300	300	300	300	300	300
Totaal lasten	1.575	1.525	1.525	1.525	1.525	1.525
Beschikbaar budget	1.555	1.555	1.555	1.555	1.555	1.555
Resultaat	-20	30	30	30	30	30
	Nadeel	Voordeel	Voordeel	Voordeel	Voordeel	Voordeel

De extra lasten van de maatwerkvoorziening OH worden geraamd op structureel € 300.000,00. Door een aantal oorzaken vallen de kosten van de maatwerkvoorziening OZ/OH lager uit. Wij verwachten dat de budgetruimte voldoende is om de extra lasten van de maatwerkvoorziening OH structureel op te vangen. Per saldo blijft er nog een structureel voordeel van € 30.000,00. Dit voordeel houden wij beschikbaar voor financiële risico's van de maatwerkvoorzieningen.

In 2016 is er nog een incidenteel nadeel van € 20.000,00. Dit bedrag wordt gedekt uit een verwacht voordeel in 2016 op het budget voor de vangnetregeling (€ 180.000,00).

Bij de voorjaarsnota 2016 geven wij in de paragraaf sociaal domein een actuele stand van zaken.

5.3.2 Algemene voorziening schoonmaakondersteuning

Het resultaat op de algemene voorziening schoonmaakondersteuning is als volgt.

(bedragen x € 1.000,00)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Alg. voorz. schoonmaakonderst.						
Prognose lasten	0	290	1.152	1.152	1.152	1.152
Vrijval budget vangnetregeling	-180	-160	-312	-312	-312	-312
Extra lasten	-180	130	840	840	840	840
Ontwikkeling rijksuitkering Wmo	0	250	250	250	280	430
Resultaat	180	120	-590	-590	-560	-410
	Voordeel	Voordeel	Nadeel	Nadeel	Nadeel	Nadeel

De lasten van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning worden tot 1 oktober 2017 gedekt uit het beschikbare budget voor de HHT. De extra lasten van deze voorziening ontstaan daarom vanaf 1 oktober 2017. De lasten in het 4^e kwartaal 2017 zijn geraamd op € 290.000,00 en vanaf 2018 € 1,152 miljoen. De extra lasten kunnen voor een deel uit de vrijval van het budget voor de vangnetregeling worden gedekt. Dit budget is structureel € 312.000,00.

Zoals bij 5.2 is aangegeven verwachten wij daarnaast een verhoging van de rijksuitkering Wmo. Deze verhoging zetten wij volledig in om de extra lasten van de schoonmaakondersteuning op te vangen. Het structureel tekort bedraagt hierna € 410.000,00. Dit is vanaf 2021. Daarnaast is er in de periode 2018-2019 jaarlijks een tekort van € 590.000,00 en in 2020 een tekort van € 560.000,00.

In 2016 is er nog een incidenteel voordeel op het budget vangnetregeling van € 180.000,00. Het nadeel van € 20.000,00 op de maatwerkvoorzieningen in 2016 (zie 5.3.1) komt hierop in mindering. Er blijft in 2016 dan nog een budget beschikbaar van € 160.000,00. In 2017 is dit € 120.000,00. Dit budget houden wij beschikbaar voor extra uitvoeringskosten en voor risico's van de doorontwikkeling huishoudelijke hulp.

Dekking tekorten 2018-2021

Wij stellen voor om de tekorten op de algemene voorziening schoonmaakondersteuning als volgt op te lossen. Het structurele tekort bedraagt € 410.000,00. In de begroting 2016 nemen wij dit bedrag vanaf 2018 als nadeel in de meerjarenraming op. In 2018 en 2019 blijft er dan nog een incidenteel nadeel van € 180.000,00 (€ 590.000,00 - € 410.000,00) en in 2020 € 150.000,00 (€ 560.000,00 - € 410.000,00). Dit is totaal € 510.000,00. Dit bedrag komt ten laste van de reserve Wmo.

In het Ombuigingsplan 2016-2019 is een taakstelling opgenomen van totaal € 1,0 miljoen. Het sociaal domein levert eveneens een bijdrage aan deze taakstelling. Wij onderzoeken o.a. de volgende mogelijkheden:

- Voor de eigen bijdragen van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning wordt nog een compensatieregeling ontwikkeld. Wij gaan hierbij ook na of het onderbrengen van de eigen bijdragen in de collectieve ziektekostenverzekering een kostenbesparing kan opleveren. Op het budget voor de ziektekostenverzekering is hiervoor nog financiële ruimte beschikbaar.
- Indiceren op resultaat (zie notitie paragraaf 4.3.2).

- In het eerder genoemde overleg van 4 december 2015 zijn door het ministerie van VWS, de vakbonden en de VNG ook afspraken gemaakt over vernieuwing van maatschappelijke ondersteuning, waaronder begeleiding, dagbesteding en huishoudelijke hulp. Hiervoor zullen waarschijnlijk via de integratie-uitkering sociaal domein extra middelen aan de gemeenten beschikbaar worden gesteld .

Over het resultaat van dit onderzoek informeren wij u in een apart voorstel.

Bijlage 1: financieel overzicht doorontwikkeling Huishoudelijke Hulp

Extra lasten doorontwikkeling HH				
(bedragen x € 1.000,00)	2016	2017	2018	2019
Maatwerkvoorzieningen				
<u>A. Maatwerkvoorziening OZ/OH</u>				
Prognose lasten	1.500	1.450	1.450	1.450
Eigen bijdrage	-225	-225	-225	-225
	1.275	1.225	1.225	1.225
Beschikbaar budget	1.555	1.555	1.555	1.555
	280	330	330	330
<u>B. Maatwerkvoorziening OH</u>				
Prognose lasten	350	350	350	350
Eigen bijdrage	-50	-50	-50	-50
	-300	-300	-300	-300
Totaal maatwerkvoorzieningen	-20	30	30	30
Overige voorzieningen				
<u>C. Vangnetregeling</u>				
Prognose lasten	132	152	0	0
Beschikbaar budget	312	312	312	312
	180	160	312	312
<u>D. Algemene voorziening schoonmaak</u>				
Prognose lasten compensatieregeling	0	-290	-1.152	-1.152
<u>E. Huishoudelijk hulp toelage (HHT)</u>				
Prognose lasten	1.100	715	0	0
Beschikbaar budget	1.100	715	0	0
	0	0	0	0
Totaal overige voorzieningen	180	-130	-840	-840
Totaal extra lasten	160	-100	-810	-810
	Voordeel	Nadeel	Nadeel	Nadeel

Toelichting:

A. Maatwerkvoorziening OZ/OH

In de tabel is voor 2016 een voordeel met het budget geraamd van € 280.000,00 en vanaf 2017 € 330.000,00. Dit heeft de volgende oorzaken.

- Het aantal cliënten met een maatwerkvoorziening OZ/OH bedraagt momenteel 350. In de begroting is uitgegaan van 365.
- Het gemiddeld aantal uren per cliënt valt lager uit dan geraamd.
- Door de nieuwe aanbesteding OZ/OH verwachten wij een verlaging van de tarieven per 1 mei 2016. Dit geldt met name voor het OZ tarief.

B. Maatwerkvoorziening OH

Om verdere rechtsgang te voorkomen zijn alle bezwarenindieners in de gelegenheid gesteld in afwachting van besluit op de bezwaren de HH1 indicatie tijdelijk te herstellen tot uiterlijk 1 mei 2016. Momenteel hebben 110 cliënten een HH1 voorziening. Er is vanuit gegaan dat deze cliënten vanaf 1 mei 2016 een maatwerkvoorziening OH ontvangen. Wellicht is het mogelijk nog een deel van de cliënten naar de algemene voorziening schoonmaakondersteuning toe te leiden. Hiermee is in de berekening van de kosten geen rekening mee gehouden. De structurele nettolasten van deze nieuwe voorziening zijn geraamd op € 300.000,00.

C. Vangnetregeling

Van deze regeling maken momenteel 257 cliënten gebruik. In 2016 verwachten wij een voordeel met het budget van € 180.000,00. In 2017 wordt de vangnetregeling vervangen door de compensatieregeling eigen bijdragen. De kosten van de compensatieregeling zijn onder D. Algemene voorziening schoonmaakondersteuning geraamd. Het structurele budget van € 312.000,00 valt met ingang van 1 oktober 2017 volledig vrij.

D. Algemene voorziening schoonmaakondersteuning (compensatieregeling eigen bijdragen)

Het is onzeker hoeveel cliënten van de algemene voorziening huishoudelijke hulp gebruik gaan maken. Dit is een financieel risico. Voorlopig is van het huidige aantal cliënten met HHT uitgegaan. Dit zijn er 612 (zie E).

De cliënten zijn zelf verantwoordelijk voor de inkoop van de schoonmaak ondersteuning bij een zorgaanbieder. Aan doelgroepen mag een bijdrage in de kosten worden gegeven door middel van een financiële compensatieregeling. Dit mag inkomensafhankelijk zijn. De compensatieregeling moet nog nader worden uitgewerkt. De bedoeling is om de bijdrage te bepalen op basis van differentiatie in inkomensgroepen.

Voor cliënten met een inkomensnorm < 120% is in de berekening uitgegaan van volledige compensatie van de kosten (€ 22,50/uur). De compensatie aan de overige cliënten is berekend op gemiddeld € 15,00 per uur. De totale lasten van de compensatieregeling zijn geraamd op € 1,152 miljoen.

E. Huishoudelijke hulp toelage (HHT)

Van deze regeling maken momenteel 612 cliënten gebruik. De kosten in 2016 zijn geraamd op € 1,1 miljoen. Hierbij is voor heel 2016 uitgegaan van een eigen bijdrage van € 5,00 per uur.

De kosten in 2015 (vanaf 1 oktober) waren bijna € 100.000,00. In totaal bedragen de lasten van de HHT in de periode 2015-2016 dan € 1,2 miljoen. Voor de HHT is in 2015 en 2016 een rijksuitkering toegekend van totaal € 2,5 miljoen. Op de HHT blijft daarom eind 2016 nog € 1,3 miljoen over.

Omdat de regeling een looptijd heeft van twee jaar en wij pas op 1 oktober 2015 met de uitvoering zijn begonnen nemen wij aan, dat wij nog tot 1 oktober 2017 van de HHT gebruik kunnen maken.

Bijlage 2: Overzicht voorzieningen Huishoudelijke Ondersteuning

